

jesítményeiben meggátolják, passzív szerepeket adnak neki, vagy teljesen jelentéktelen feladatokra alkalmazzák. Nem egy példa van arra a fővárosban is, hogy nagyművészeket úgyszólván statisztálásra ítélnék, szárnyaszegetten vannak a színpadhoz kötve, tehát »lejáratják« őket.

Lejátszani. Ezt a szót a színész akkor használja, ha arra határozza el magát, hogy valamely társán fül fog tenni, — azaz legyőzi majd a játékaival, — tehát »lejátssza«. (Szerepre is mondják. »Lejátsozott szerep« a már játszott szerep.)

Lejátszani a bérletet. Ha a vidéki színigazgató annyi előadást tart bérletben és azokat a darabokat játszatja, amennyit s amelyeket előre hirdetett, azt mondják róla, hogy »lejátsozta a bérletet«.

Lejátszani a műsort. Ezt a kifejezést akkor használják, amikor a szintársulat mindazokat a darabokat előadja, amiket az »előzetes jelentés«-ben megígért. Használták régen olyan értelemben is, amikor egy-egy vidéki színigazgató a konkurrensé előtt lejátssza annak műsorát, hogy az abban a városban ne tudjon boldogulni.

Lejátszani a szerepet. Színházi kifejezés. Akkor használják, ha a színész már elvégezte a dolgát, vagyis »lejátsozta a szerepét«, — befejezte az az estére szóló működését.

Lejátsozott darab — kifejezést a már sokszor színrekerült darabra alkalmazzák, tehát olyanra, amelyet már azontul nem igen vesznek elő.

Lejo Lili, énekesnő, sz. 1868. máj. 1-én, Fehértemplomban. 15 és fél éves korában lépett színpadra, Pozsonyban, az ottani Au-arénában. 1886-ban német színpadokon aratja sikereit. Előbb Salzburgban működik, innen a berlini Friedrich Wilhelm-Theater szerződteti, 1891. szept. havától a bécsi Theater an der Wien tagja, de fellép a bécsi Operában is. Ezután 1895-től a milánói Teatro Lirico tagja. Nálunk is fellépett, az Operaházban, 1898. ápr. 14-én, a »Traviatá«-ban mint Violetta. Főbb szerepei: Fricka

(Walkür), Margit (Faust), Valentine (Hugenották) stb.

Lejtényi Erzsébet, színésznő, sz. 1895. márc. 2-án, Mozsgón, Somogy m. Színpadra lépett 1916-ban.

Lejtényi Jenő, színész, sz. 1873. júl. 19-én, Budapesten. Színpadra lépett 1894. márc. 21-én.

»**Lekaszálták már a rétet.**« Kőmíves Imre kedvelt kőmikus, termékeny poéta és nótaszerző népdala, melyet Blaha Lujza tiszteletére írt az 1860-as években, Szabadkán. A dalt betétként is énekeltek színpadjainkon.

Lekésni a jelenésről. Ha a színész figyelmetlen, nem foglalkozik a próba vagy előadás előtt a szerepével, könnyen megtörténhetik, hogy lekésik a jelenéséről. Bár az ügyelő figyelmeztetni tartozik a szereplőt a közeledő végszóra, azért mégis megtörténhetik a lekésés, ami azután zavart idéz elő, mert a próbát meg kell állítani. Ha netán előadás alatt történik a lekésés, annak súlyos büntetés a következménye, amelyet az előidézett késés természete szerint szoktak elbírálni. Az Orsz. Színészegyesület törvényei 81. §-a szerint »késéseknél minden megkezdett 5 perc letelet 5 percrek számít. A késés attól a perctől kezdődik, melyben az illető jelenete sorra került.« (V. ö. Lemaradni a jelenésről.)

Lekésni a próbát. Így mondják azt a momentumot, ha a színész a kitűzött próba idejére nem érkezett meg pontosan. Ez esetben az ügyelő felírja, ami azután pénz-büntetéssel jár.

Lekopogni a zenét. A karmester szokta, ami abból áll, hogy próbákon, ha valamelyes zenei rész nem sikerül, ismétlésbe bocsátkozik, amit a vezénylőpálccal történő kopogás adja tudtul a zenészeknek. A pulpituson elhangzó kopogásra természetesen a zenészek abbahagyják a zenét. (V. ö. Kopogni a zenének.)

Lélek Etel, Kunosi Ernőné, színésznő, sz. 1870-ben, Ókanizsán. Színpadra lé-